

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

21. Dec. 1970

FAKTA

Dato:
21. Dec. 1970

Sidetal:
Værkstedsbog 70-71 s. 43-49

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Synlig.
Det der nu gøres i mord, bl.a
ved sør denne præg, er den
dominerende vagt der gennem
hele modernismen har været
tugt over den formelle tekniske
problematik. Særlig er det nu
er endt med at give identitet
med selve kunsten, at form -
-dinger og stil, i selve det -
måden er gjort sig mod
kunstneriske præferencer - det
er en af modernismens store
fortrige myter.

De som i dag betegner Chin-
-ca's "jald" fra den metropoliske
periode til en særskilt form
-præstil vil mørke i dag
at de nærmest er døde op
at den ikke er hul om
noget ~~et~~ "jald". Det er også
for mange en hel del volds-
-gerning at malevisc af egen

fra høj henimod sentrum
af en liv mulde figurativt.
Vi er i den grad langt af
prædikningsmyten hvorpå man
al del er næsten umuligt
for os at se ud over den.

21-12-70.

Om at undsætte inspektør
Poul Jørgen.

Hvad er egentlig ideen bag
denne opførsel?
Naturligvis udspiller den af
min skrift hvorpå en hver
kunstnerisk eksplik - al finde
indkredse kunsten i noget der
ligger som fjern som muligt
på den traditionelle fortælling
om kunsten - Kunsten alene som
begreb. Ideen udspiller
sehr følgelig også af min

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

interesse for Conceptuel-art.
At udøvere Jansen til et
kunstværk hvad til del hell
hvem vil sige?
Det er ikke mindst ved
denne bemærkning at ke-
-nugte Jansen alene som
form-form-struktur-steg-be-
-vægter - han er også, og forsk
- fra mest et menneske,
og det er i virkeligheden umui-
-lig, uden at blive unanme-
-nlig, at betragte ham som
ren estetik, som form - for
form givt hold en her, som
hos Jules manneske ses.
Ved at høje betegnelsen Kun-
-st på Jansen kan der
først og fremmest del af
man udskille ham fra
den almindelige fælles beteg-
-nelse mennesker, ved denne

udskillelse, individualisering
giver man ham ikke en
skøn værdi, en person som
for andre mennesker, men
fra hvem han ikke i
menneskelig henseende - som
et særligt menneske - nu,
man giver ham en funktion
ved at den af den rent mun-
-neskelige, nemlig den at
være der menske hvoret-
- man sommer, forpiger, skad-
-fesler, begreb - forstillingen
kunst.

Det er ikke i denne rette
periode han er et menneske
men valgt ham (mennesket
som det største kunstværk og
den slags) man først ham i
modsetning til et objekt
- en artefakt - et norgel bio-
-logisk - etniskeende i lid, num-
- og som biologiske personer i

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

studie undvælding - et levende
stuf.

Teg, som hender. Tegnen
hun dannet mig et billede
af hund som jeg læste i
mig og som dækker op
hvad gengivt hundens nærmeste
eller ikke hender på hund,
vel at præge på Tegnen
som et hundebillede (præge
hund end) vil anche, som
jeg ikke hender hund, er ikke
hund også dannet sig i et
billede af hund - en forståel-
ling om/af Tegnen, i fuld-
hund men ikke af hund og ikke
hvor meget eller hvor lidt
de hender hund. ☺ Dette
styrke eller mindre hold-
ighed til hund, hvilket
gør med hund menneske-
lige egenskaber, eller hvil-

-fuld dem der tillægges hund.
Et objekt - fortinnsis et statisk
superatigt man man beholder
-vis set tillægge en mangfoldig
egenheder, også umiddel-
-ligt kendte menneskelige.
Et levende menneske tillæg-
ges man som ovenfor nævnt
også forskellige egenskaber, don-
-ner sig ikke forstillinger om
man, disse er da det han
drift, så ikke alene om
en levende organisme, men
om et menneske, der pruden
at have tilslægtlig også har
troet - tanke, følelse - bevidst-
-hed - eksemplerne, disse
forskillinger er - i modsætni-
-lighed forstillinger over på et objekt
underlagt - bilden af personens
menneske forandringer - særlig
at det billede, den forståel-
-ling man gør sig ikke er

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Statisk, men i udstandsbelyg
bevægelser, i udstandsbelyg udsat
for ændringer og revideringer.
Foruden de menneskelige
egenskaber forstiller om
kring Tønsen tilfælles
om man ikke har ikke
preskillinger om kunst.
I der B siger: Tønsen er
kunst, hvis kunstværk,
ind passer på den hans per-
son preskillinger om kunst.
Denne preskillinger består
for 90% menneskes vedkomm-
mende af en lang række
konventioner der har dannet
sig af hvad de har ført
et i de var kunst, hvad
(1800) præsiden ansa for
kunst, hvad som heden ansa
for kunst, hvad man fikken
ved et kunstværk (et maleri

en skulptur, en bog, en mask
et komposition osv.) og
det er formator formand og den
menneske personel af pre-
skillinger, hvad de selv
mener til kunst.
Men nu nævner man også at
menneske som en selv til
kunst - dette vil hellere middel-
tids kulturer med de altr-
flestes forstiller om kunst,
der for som regel opfatter
som et øjeblik - slags af et
menneske, men et stående,
som arbejde, inden for men-
nesker, men vil da måske
udtrykke: det er et menneske
og ikke noget kunstværk.
Med denne udtalelse mellem
begrebet menneske og begrebet
kunst opstår tem hin, kon-
skillinger om kunst og man
er således givet højstig og
en middel-værdi inde i kunst.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- menneske, hvilke kunst.
Der stillede forslag: Tønson
er kunst - og man ikke kan
blive lugt op til over-
vejelse, bekræftede eller
forkostede - den kunst tre-
nede hvilke kunst er selvfølgelig
alene de der legte mærke
til forslagets præstevand.

Sæbe hvor man vil sage:
Der er ikke nighed - Tønson
er et menneske, ikke noget
kunstværk - her begrundet
at begrebet kunst sat i for-
bindelse med et menneske
skaltes ad skillelsen kunst
for sig og menneske for sig.
Helt umiddelbart har man
adskilt kunsten fra "all
det under" d. v. s. det som
ikke er kunst. Dørsindens
forslojer har alltsaa været
oversag til at kunsten er

bliver placeret den hvor den
er kunst i det under.
Kunst var altsaa ikke
Tønson, ikke hans form, struk-
turen, rumudstrekning, form,
de vægter, hans menneskelige
egenskaber, men alene den
kunst, eller de funke der
opstod ved selve forslogets
præstevand. Kunsten altsaa
ikke, kraft af udskiftet (Tøn-
son) men var et skabt hell
sin modstilling den helt
udskiltbare hvilke den kunst.
Ved denne punkte trænges
vi til at hvornon har og
om kunsten er ikke om
kunstens forskellige monstera-
tioner, form af forskellige
fremstiller, et den stand
et menneske ikke (som
menneske et udskiftet - en udskiftet)
kan betragtes som en lett-
målt, men hvilken som man -

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

-neske.

Poul Jønson s., som sagt ikke, og han ikke blive var et kunstværk, men kunsten opstår ved at føre de to ud i et ekspresjektivt - et menneske - et menneske - kunst som man.

I undsættende karakter viser derfor en type psykologiske redigerelser:

JENSEN SOM KUNST.

Hvorfor undstille Poul Jønson?

Er mennesket et kunstværk?

Nej, mennesket er alene menneske.

Hvorfor ses bønderne et menneske - som kunst?

Først den kollision der

opstår ved et mennesken af et menneske, et levende væsen (i modsætning til et objekt - en artefakt - der næsten modstandslos lader sig nyde med fortidigheden om kunst) til kunst skaber det modstilling - forhold som man fra kunsten (men ikke kunst) til et opstår.

Forsigtigt: Poul Jønson er ikke kunst, men så i øjeblikken Poul Jønson ved denne lejlighed har man i midten ladt fortidighed til kunst et kunst og ikke "alt det under". Det heller ikke er menneske.

At træde Poul Jønson for kunst er ikke anderledes.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- tydelende med at man skal
udlægge et celestiale formulars -
- liste syn (form-farve-skynke) -
- be vægter - num - o. s. v) trovæ -
- i mod - det ville være et
helt u-menneskeligt synspunkt,
men at man ved den blokk
er mindre kend ~~af~~ det denne
syns virkelse. Men til orden -
- dels af kunsten som
vænkle til ikke i kraft
af et objekt, et personen
an materialisering, man alene
i kraft af forestillingen (den
helt u-menneskeligt - objektløse)
om kunst - kunst alene
som kunst.
Mennesket har en verdi,
men kunsten er ingen
verdi - var den der ville
den ikke være kunst.
Sædtes en Paul Jørgen
ikke noget kunstværk, men

underordningen vil al mindre -
- hedde for kunstens stor
hos h. s. bæren.

N.B. Man bør mæske også
berørke at det er den
fænomeniske som sættes i gang
ved bevarelsen. Den sen-kunst -
- skr - og som publikum (se kultu -
- ren) er en nødvendig deltagelse
i - som de kunstner - og ikke
denne eller den kundes pris -
- sag (eller personlig morali -
- synspunkt - opfattelse - gestus).

Også underordnede at, at
menneske, med alle kval -
- delle i de være, er forskellige
ur forløne med hen bort fra
et kunstværk end et objekt.